

א) סהדרין ס"ג:
ב) עירובין פ"א: א) לקמן
ג) ט"ז פ"ג: א) לקמן
ד) ט"ז פ"ג: א) לקמן
ה) ט"ז פ"ג: א) לקמן
ו) ט"ז פ"ג: א) לקמן
ז) ט"ז פ"ג: א) לקמן
ח) ט"ז פ"ג: א) לקמן
ט) ט"ז פ"ג: א) לקמן
י) ט"ז פ"ג: א) לקמן

הגהות הב"ח

א) גמ' הא שקליטו
ראמר ר"י:

גליון הש"ס

גמ' אין דא"ר. ע"י
שנת דף פו ע"א קדושין
דף סג ע"ב מנחות דף
נה ע"א: רש"י ד"ה
הניחה במקומו ב"י כרבי
ישמעאל. ע"י שנת דף
פו ע"א כדשי' ד"ה ומתן
דמיק':

מוסף רש"י

לבי מסותא. מתקן. כמו
מסותא, ויחזק מתרגמין
ואסתי (מתודרוי ס"ב). ובא
זאב וטרף ובא ארי
ודרס. א"י דרבי לרובס
הנהמה נמקום שמואל
ורבן זאב לטורפה מה
ולהולכה למקום שאול
נשות וס' הורגה (קטן
ס"ב).

רבינו חננאל

ומקשי' אי הכי יחדו להאי
חבית הבעלים מקום [נמי]
הוא שמעוין לה לר'
ישמעאל דאמר הגוב
סלע מן הכיס והנה יחדו
הבעלים להאי סלע מקום
ביטא ואמר ר' ישמעאל
יחדו למקום שגב ואין
צריך דעת בעלים ואי
מנתי ר' ישמעאל היא
אמאי קתני ולא יחדו
לה בעלים דשמעון מיה
דרוקא לא יחדו האי יחדו
לא. ופוקי' לא מיבעיא
קאמר לא מיבעיא יחדו לה
הבעלים מקום והחזיר
באותו מקום דוראי טור
הוא החזירה במקומה
וכיון שהחזירה במקומה
כלא טלטלה דמי אלא
אפי' לא יחדו לה בעלים
מקום דלאו בעליה
מחזירה פטור. אוקימנא
אליבא דר' ישמעאל בין
יחדו לה הבעלים מקום
בין לא יחדו לה הבעלים
מקום כיון שהחזירה
למקומה אם נשברה טור
הוא. אי הכי אימא סיפא
יחדו לה בעלים מקום
וטלטלה ונשברה בין
מתוך ידו בין מתוך צד
לצרכה פטור לצרכה חייב
אמאי חייב הוא משנהיה
קתני ויש מי שמפיק
בשהניחה במקום שגב
מקומה. ור' יוחנן אמר
הניחה במקומה משמע.
ופוקי' סיפא אתאן לר'
עקיבא דאמר צריך דעת
בעלים הלכך לצרכה חייב.
ומקשינן אי מנתי רבי
עקיבא היא למה ליה יחדו
לה בעלים מקום אפי' לא
יחדו אמר ר' עקיבא צריך
דעת בעלים הנתי הגוב
טלה מן העדר וכו' הנה לא
יחדו בעלים מקום טלה
הוציק ר' עקיבא בהחזרה
דעת בעלים כו'. ועומה
רישא ר' ישמעאל וסיפא ר'

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

מ"א.

עין משפט
נר מצוה

עז א מיי פ"ד מהלכות
גניבה ה"י י ועי'
בהשגות וזמ"מ סג ע"ג
עז א מיי פ"ג מהל'
ספיק א וספיק ב וע"ש:
ע"ב ב מיי פ"ג מהל'
שאלה ופוקדן הלכה
ט סג ע"ג פ"ג מהל'
ס"ג ע"ג פ"ג מהל'
ע"ב ג מיי פ"ג מהל'
גולה ה"י יא סג
ע"ג ע"ג פ"ג מהל'
לכ ספיק א:
ד מיי פ"ג מהל'
כדמיות ה"י ח סג
ע"ג פ"ג מהל'
ע"ג פ"ג מהל'
ג ספיק י:

רבינו חננאל (המשך)

משנתנו זו המפקיד חבית
אצל חבירו וכו' ויעמידה
א"ל אליבא דר' ישמעאל
אי אליבא דר' עקיבא
סיפא ורישא בחד תנא
אני מולין לו כליו אחרי
לבות המפקיד כי הוא כמו
רב ואני תלמיד שבנצטאי
משמשו בתלמוד לרב.
ובא רב עקיבא בר אבא
לאוקמה למתני' בנזילה
על מנת לגולה. ורב נתן
בר עקיבא מוקמה בנזילה
על מנת לשלוח בה יד.
וכולה ר' ישמעאל. ודחה
רב ששת טעם שניהם
ואמר מידו בבתי' קתני
נזילה דלישמעון נזילה
לגולה או לשלוח בה יד
טלטלה קתני ואין בלשון
טלטלה לא לשון גזילה ולא
שילוח בה יד. אלא אמר
דאמר ר' חננאל ונא שאל
מדעת בעלים גזלן הו'
וכולה ר' ישמעאל היא
וסיפא שהניחה במקום
שאינה מקומה לפיכך תנן
לצרכה חייב. ור' יוחנן
אמר סיפא ר' עקיבא היא
כי הניחה במקום שנטלה
ואפ"כ צריך דעת
בעלים כו' עקיבא וכו'
שלא ידעו בה הבעלים
החזירה למקומה לפיכך
לצרכה חייב. ואומר רב
אמר שליחות יד צריכה
חייב. ורבי' דייקי' מרילא קתני
החזירה בקול אלא הכישה
במקל וכו' שהכישה
במקל והיבש דהיינו
חיסרה ולפיכך חייב ש"מ
דרב הוא דאמר שליחות
יד צריכה חסרון ואם אין
שם חסרון פטור באונסיה.
ולוי אמר שליחות יד אינה
צריכה חסרון מאי טעמא.
אמר ר' יוחנן משום ר' יוסי
בר נהוראי שהניחה שליחות
יד האמורה בשומר חנם
משליחות יד האמורה
בשומר שבר כלומר שומר
חנם דינו קל ושומר שבר
דינו חמור שחייב בגניבה
ואביהו ואם שומר חנם
שדיוו קל חייב בו שליחות
יד שומר שבר לא כל שכן
שליחות יד בכל חסרון

א"ר רבי ישמעאל אפילו יחדו נמי.
וא"ת מנ"ל י"ל מדנקט טלה
וסלע דקמס טלה לא יחדו לו
מקום אלא הולך ממנחה
למנחה וקמס סלע יחדו לו
מקום צדים וגם כים יחדו לו
מקום צדיקה ולכן פריך נמי
בסמוך לר"ע אפילו לא יחדו נמי:
שנמלה והגביחה ע"מ בגזירה
כו'. והיינו חסרון
שהכל גזל ונטל לזורך ע"מנו:
שנמלה ע"מ לשלוח בה יד.
פי' ליתול מקלט אע"פ
שלא נטל אותה מקלט חייב
בכולה כדאמר בשלי' פריך (דף מד.) לא
נטל נטל ממש אלא כיון שהגביה
ליתול אע"פ שלא נטל אצל למ"ד ע"מ
לגזולה דבעי חסרון אם הגביה ליתול
קלט אינו חייב עד שיטול המקלט
כיון דבעי חסרון וקשה דבשלי'
פריך קאמר ר' אפי' למ"ד בעי חסרון
מודה נחבית אם הגביה אע"פ שלא
נטל חייב דניחא ליה דמיהו כולה
בסיס להאי רביעית ומתני' נחבית
איירי ויש לומר דמתני' איירי אפילו
בשמן דלא מנטר פורתא אגב האמר:
ובא זאב וטרף. צעטת משלחת
וזאבים ורבי יהודה היא
דאמר זאב אחד אונס צפ' הפועלים
(לקמן 97 ע"ג): הא שקליטו.
לרבי ישמעאל פריך דאמר לא בעינן
דעת בעלים כפרש"י: הא לא
משכב. דאע"ג דעודן עליה לא
קיימנא ברשותיה להחמיצו צאונסיה
עד שימנעו כדאמר במתני' (לקמן
97 ע"ג): הטה את החבית ונטל ממנה
רביעית אינו חייב אלא דמי רביעית
כיון דלא הגביה את החבית ומשני
שהניח מקלו ותמילו עליה כל כך
נחוקק עד שרמסה לפניו:
דיקא נמי דקתני שהכישה. וא"ת
צפ"ק דקדושין (97 ע"ג):
תניא או שהישה נמקל ורמסה לפניו
דלקרי משיכה ולא הוא הכמה
ו"ל דהספ' דלדס נכרי לקמה ואינה
מכירתו דצדורו שייך למיתני הכישה
אזל הכ' דאיירי צדועה שהצממה
מכירתו ואזלה מממת דבורו לא
שייך למיתני שהישה:
לומר

עודן עליה מאי הו' הא לא משכב
ואמר רב שמואל בר רב יצחק אמר רב
שהכישה במקל ורצתה לפניו והא
לא חסרה אלא לאו ש"מ קסבר
שליחות יד אינה צריכה חסרון
אימא שהכישה במקל דיקא נמי
שהכישה במקל ש"מ ומדרב סבר
שליחות יד אינה צריכה חסרון
מאי טעמא דלוי א"ר יוחנן משום
ר' יוסי בן נהוראי משונה שליחות
יד האמורה בשומר שבר משליחות
יד האמורה בשומר חנם
וא"ת מנ"ל י"ל מדנקט טלה
וסלע דקמס טלה לא יחדו לו
מקום אלא הולך ממנחה
למנחה וקמס סלע יחדו לו
מקום צדים וגם כים יחדו לו
מקום צדיקה ולכן פריך נמי
בסמוך לר"ע אפילו לא יחדו נמי:
שנמלה והגביחה ע"מ בגזירה
כו'. והיינו חסרון
שהכל גזל ונטל לזורך ע"מנו:
שנמלה ע"מ לשלוח בה יד.
פי' ליתול מקלט אע"פ
שלא נטל אותה מקלט חייב
בכולה כדאמר בשלי' פריך (דף מד.) לא
נטל נטל ממש אלא כיון שהגביה
ליתול אע"פ שלא נטל אצל למ"ד ע"מ
לגזולה דבעי חסרון אם הגביה ליתול
קלט אינו חייב עד שיטול המקלט
כיון דבעי חסרון וקשה דבשלי'
פריך קאמר ר' אפי' למ"ד בעי חסרון
מודה נחבית אם הגביה אע"פ שלא
נטל חייב דניחא ליה דמיהו כולה
בסיס להאי רביעית ומתני' נחבית
איירי ויש לומר דמתני' איירי אפילו
בשמן דלא מנטר פורתא אגב האמר:
ובא זאב וטרף. צעטת משלחת
וזאבים ורבי יהודה היא
דאמר זאב אחד אונס צפ' הפועלים
(לקמן 97 ע"ג): הא שקליטו.
לרבי ישמעאל פריך דאמר לא בעינן
דעת בעלים כפרש"י: הא לא
משכב. דאע"ג דעודן עליה לא
קיימנא ברשותיה להחמיצו צאונסיה
עד שימנעו כדאמר במתני' (לקמן
97 ע"ג): הטה את החבית ונטל ממנה
רביעית אינו חייב אלא דמי רביעית
כיון דלא הגביה את החבית ומשני
שהניח מקלו ותמילו עליה כל כך
נחוקק עד שרמסה לפניו:
דיקא נמי דקתני שהכישה. וא"ת
צפ"ק דקדושין (97 ע"ג):
תניא או שהישה נמקל ורמסה לפניו
דלקרי משיכה ולא הוא הכמה
ו"ל דהספ' דלדס נכרי לקמה ואינה
מכירתו דצדורו שייך למיתני הכישה
אזל הכ' דאיירי צדועה שהצממה
מכירתו ואזלה מממת דבורו לא
שייך למיתני שהישה:
לומר

עקיבא. אמר ר' יוחנן מאן דמרתג ליה חבית אליבא דחד תנא וכו' פ"י אמר ר' יוחנן מי שפירש ל' שחייב אם שלח בו יד למה כתב עוד שליחות יד בשומר שבר אלא ללמד שאפי'